

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
 ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
 ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

**Почесна грамота
 ЦК ВЛКСМ**

На спільному засіданні промишлого обкому комсомолу та штабу цілинного загону студентів м. Києва за велику роботу по спорудженню жител і виробничих приміщень у Цілинному краю та високі показники у культурно-масовій і шефській діяльності присуджено 1 місце серед загонів міста загонові нашого інституту з нагородженням його Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ.

Колектив інституту гаряче поздоровляє студентів, які працювали на будівництві в Цілинному краю, бажає їм нових успіхів у роботі і навчанні.

Однією з кращих на збиранні овочів у Переяслав-Хмельницькому районі була перша група 1-го курсу дошкільного відділу (керівник групи Л. Г. Ренке). Ви їх бачите на фото. Тепер група повернулася в інститут і розпочала перший семестр.

Яка смачна картопля!

13 жовтня понад 20 студентів п'ятого курсу українського відділу та окремі випускники-дефектологи працювали на кагатуванні овочів у м. Борисполі. Особливо відзначилися на неділюнку п'ятикурсники М. Боголій, Г. Шульга, О. Волевач, І. Самохвал, В. Ткалич. Вони розвантажували з машин капусту, картоплю, моркву, яка потім транспортувалася в кагати, щоб у недалекому майбутньому дійти до споживача — трудящих Радянського району м. Києва.

Вечоріє. Машин все менше. Григорій Приходько розвів велике вогнище, напекли картоплі, дехто і руки попик. А яка ж вона смачна, оця спечена, трохи обвуглена, гаряча, запашна картопля! Здається, що разом з нею до тебе повернулося незабутнє, настояє на запахах трав, немов казкове дитинство.

Приємно втомлені, сповнені найчарівніших вражень, з піснями повернулися ми до гуртожитку.

І. ГОРОДИСЬКИЙ.

ВІД РЕДАКЦІЇ

На жаль, не всі студенти відгукнулися на прохання деканату допомогти місту у заготівлі овочів. Так, серед них можна назвати Л. Новохацького, який взагалі відзначається тим, що надзвичайно пасивно ставиться до усіх громадських заходів. Не поїхав він і цього разу із своїми товаришами, хоча, правду кажучи, там за ним і не жалкували. Група зробила хорошу справу і без нього.

Мадських заходів. Не поїхав він і цього разу із своїми товаришами, хоча, правду кажучи, там за ним і не жалкували. Група зробила хорошу справу і без нього.

І. ГОЛУБЕНКО.
 Ми вже закінчили свою роботу в колгоспах Переяслав-Хмельницького району, але ні-

**НАШ
 КЕРІВНИК**

коли не забудемо нашого керівника Івана Олексійовича Голубенка. Пригадуються перші дні роботи. Невлаштовані, важкувато. Проте наш керівник зробив усе, щоб справи налагодилися. Як саме він це зробив? Та дуже просто: власним прикладом. Це він організував нас на роботу, і не тільки очолив, як кажуть, забезпечив керівництво, а й сам узяв у руки чепку, якою копають картоплю. Кожен день він був разом з нами на плантації, і як і ми, перевиконував норму. Крім того, як людина товариська, він і пораду дасть, і заохотить, і допоможе. З ним ніколи не сумно, він завжди простий, звичайний з усіма. Це певне дуже хороша риса для справжнього керівника. Крім того, Іван Олексійович виступив з хорошою лекцією на тему «Ліся Українка — велика українська поетеса», яку ми і колгоспники прослухали з великою увагою. Потім організували силами студентів концерт.

Ми ніколи не забудемо днів, коли працювали разом із Іваном Олексійовичем на збиранні картоплі у колгоспі.

Студенти 1-го курсу українського відділу.

Більше уваги самообслуговуванню!

У житті нашого інституту самообслуговування набуває все більшого розмаху. Вже майже повністю переведені на самообслуговування студенти й аспіранти в гуртожитках. Вони не тільки прибирають у кімнатах, коридорах, на кухні і сходах, а й успішно здійснюють майже круглодобове чергування в гуртожитках.

Нещодавно комісія місцевому поцікавилася, як проходить самообслуговування. Загалом враження непогане. Правда, бувають ще випадки, коли окремі студенти несумлінно ставляться до своїх обов'язків, особливо у вихідні та під час свят, інколи вдаються до дріб'язкових підрахунків кількості «заходів» по прибиранню тощо.

Навчальний корпус інституту, як відомо, на самообслуговування не переведений. Однак це не означає, що студенти й тут не повинні боротись за чистоту й санітарний порядок. А що є в дійсності? Варто після занять зайти у будь-яку аудиторію, як неважко помітити сміття, залишки їжі і т. ін. Зразу видно, що деякі студенти забувають про те, що заняття в нашому інституті за-

браком місця здійснюються у дві, а то й у три зміни.

Отже, студрадам у гуртожитках, старостам академічних груп і керівникам громадських організацій варто більше уваги приділяти чергуванню студентів. Це повинно стосуватися і студентів вечірнього та загальнонаукового факультетів.

І ще одно. У цьому році наша ідальня розпочала свою роботу значно краще, ніж у минулому. Її працівники взяли велике і почесне завдання — боротися за звання колективу комуністичної праці. Відразу ж видні наслідки: значно покращала якість страв, збільшився їх вибір, підвищилася культура обслуговування. В зв'язку з цим вже зараз можна припустити, що після повернення студентів з сільськогосподарських робіт, кількість відвідувачів у ідальні значно збільшиться. Отож потрібно зробити так, щоб, незважаючи на порівняно невелику кількість місць, у ідальні кожен міг швидко пообідати. А цього, на наш погляд, можна досягти знову ж таки за рахунок розширення форм самообслуговування.

У ідальнях Ленінградського педінституту та Київського гірничого технікуму відвідувач, після того як поїв, сам збирає посуд і відносить його до вікна посудомийки. Чому б не ввести таке і в нас? Адже це дало б можливість значно заощадити час і собі і товаришеві.

Л. ЛЕВАНДОВСЬКИЙ,
 заступник голови місцевому.

**Кандидатське звання —
 вихованці інституту**

11 жовтня відбувся захист дисертації на звання кандидата філологічних наук М. Ревою, викладачем української літератури Луцького педагогічного інституту. Тема дисертації: «Проблеми реалізму у літературно-критичних статтях І. Я. Франка 70—90 рр. XIX ст.». Офіційними опонентами на захисті були доктор філологічних наук М. Д. Бернштейн та кандидат філологічних наук Г. К. Сидоренко. Вчена рада інституту одностайно присвоїла М. Реві вчене звання кандидата філологічних наук.

Вони кращі з кращих на збиранні кукурудзи. Зверху вниз: Ніна Демченко, Ганна Коваленко, Марія Човгаленко, Галина Масленко, Ганна Волкова, Тетяна Ковбасюк, Галина Лагута.

ТРУДОВІ ПОДАРУНКИ—ТОБІ, ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ!

По всій країні розгорнулося переджовтнєве соціалістичне змагання. Робітники, колгоспне селянство, трудова інтелігенція напередодні 46-х роковин з дня народження великої країни соціалізму щоденно приносять свої трудові подарунки. У цій всенародній справі є і внесок студентів нашого інституту, які ось уже понад місяць допомагають колгоспам Кіровоградщини збирати врожай кукурудзи. Про їх трудові звершення і розповідає сьогодні наша багатотиражка.

Групи змагаються

Між двома групами другого курсу дошкільного відділу з перших днів роботи у колгоспі «Радянська Росія» розгорнулося змагання. Добре працюють студенти М. Човгаленко, Г. Геля, С. Сінько, Л. Вітчинкіна, В. Загородня, Л. Марченко, Г. Нерієвська, Л. Марусенко, А. Ухіна, В. Коваленко. Вміють дівчата і працювати і відпочивати. Ними за цей час дано три концерти для колгоспників різних сіл району, куди вони виїжджали в неділю. З великим задоволенням сприйняли слухачі у їх виконанні пісні «Комсомольці-добробольці», «Києве мій», «Прощайте,

голуби», а також танець «Вітерець» групи дівчат під керівництвом Лариси Муратової. Успіх концертів багато де в чому залежав від наполегливості і вміння скромної, трудолюбивої Валентини Загородної, яка талановито виконувала російські народні пісні. Займаються дівчата і спортом. Так, вони вийшли переможцями у змаганні з місцевими волейболістками. Капітаном команди була Зоя Антоненко.

Так живуть і працюють другокурсники дошкільного відділу у чарівнім селі Межирічка.

Л. СКИДАНОВА.

Колишня ланкова

— Галина Лагута продовжує працювати за своєю професією, — кажуть першокурсники про дівчину.

Це так. Два роки Галина працювала ланковою у колгоспі Кірово-Святошинського району, а в цьому році поступила до нашого інституту на український відділ. Зараз студентка закінчила працювати на збиранні картоплі в колгоспі і повернулася до навчання. Великою допомогою у її самостійному житті було трудове загартовування, яке вона одержала перед вступом у вуз. Мине п'ять років, і Галина стане хорошим учителем радянської школи.

В. МАМАЛИГІНА, О. ПЕДЕНКО.

Це Світлана Хараберуш і Віра Тращенко, студентки 3-го курсу дошкільного відділу. Їхніми трудовими руками начищено сотні центнерів качанів кукурудзи. Це — їх подарунок великому Жовтню. Велике Вам спасибі за працю!

Наш кореспондент побував у колгоспі імені Орджонікідзе села Кам'яний Брід, де працюють студенти 21, 22 і 23 груп фізико-математичного факультету. Насамперед він відвідав колгоспний тік, де зосереджено основну роботу студентів. Там керівники груп І. Пакшин і О. Войцехівський йому розповіли.

— Особливих новин у нас нема. Працюємо як усі. Студенти намагаються робити все, щоб допомогти колгоспникам зібрати другі жнива. Вони очищають щодня по 30—35 тонн качанистої при середній виробці на кожного студента по 6,5—7,5 ц. Окремі студенти очищають і більше.

— А як у вас ведеться політико-масова робота?

Виявляється, що в цьому напрямі зроблено немало. Так, прямо на току викладачі проводять бесіди на найрізноманітніші теми. Ось деякі з них: «Про комуністичну мораль», «Реакційна суть сектанства», «Застосування напівпровідників у сучасній техніці» і ін. Також обговорюються окремі статті, книги. Наприклад, нещодавно відбулося таке обгово-

У колгоспі імені Орджонікідзе

рення статті під назвою «Учитель приехал», надрукованої у газеті «Известия», читали колективно книгу «В мире мудрых мыслей». Крім того, регулярно проводяться політінформації.

— Цікаво, чи виступали студенти з художніми концертами перед колгоспниками, адже минуло багато часу, більше місяця?

— На жаль, ми ще не встигли, але готуємося виступити найближчим часом. Думаємо також до концерту підготувати хорошу лекцію на антирелігійну тему.

— А стінна преса у вас є?

— Так, ми випускаємо стінгазету «Блисківку». Редколегія у складі студентів Гришана, Тімашова вже випустила три номери

газети, в яких не тільки розповідається про наші успіхи в роботі, але й критикуються лідари, які, на жаль, серед нас не перемілися.

— Хто ж все ж таки у вас найкраще працює?

— Насамперед треба відзначити І. Капітанчука, Г. Мошко, В. Нагорного, П. Надоленко, В. Супруненко, М. Іванко, Л. Лесько, М. Максюту, Л. Лавриненко, О. Мороз і ін. Ці люди дійсно заслужили на високу оцінку їх праці.

Є всі підстави сподіватися, що число ударників праці зростатиме і на кінець роботи в колгоспі ми матимемо цілі групи, які завойовували право називатися передовими.

ДВАНАДЦЯТЬ

— Дванадцять дівчат — дванадцять трудівниць, — так називають студенток II курсу дошкільного відділу Валю Шарипову, Світлану Авраменко, Наташу Богачук, Катерину Медведєву, Надію Коробко, Світлану Шепеліковську, Галину Осадчу, Лідіу Головченко, Тамару Менигу, Зінаїду Маркевич, Валентину Саменюк, Тамару Туравєєву.

Дівчата живуть і працюють окремо від своїх груп, знаходяться в іншому селі. Комсомолки виконують всю роботу, яку їм доручає бригадир колгоспу. А «Комсомольський прожектор» — газета колгоспу «Радянська Росія» нещодавно у статті відзначив хорошу роботу дівчат, назвавши їх передовиками.

ГОЛОВА ПРОТИ...

Недобре зустрів студентів голова колгоспу Іван Ващук. Їх розмістили у невідремтованій школі, де глиняна долівка, вікна вибиті. Вже в перші дні в 24 групі фізиків були хворі. Та «чудеса» голови колгоспу продовжувалися: скоро він привіз старі, порвані матраци, яких викинули трактористи, і заявив іронічно, що «це з найкращого санаторію» він їх дістав. Студенти стали ремствувати. Нарешті був викликаний працівник лікарні, який заборонив правління поселяти людей у такі приміщення і тримати в антисанітарних умовах. Та це не допомогло, адже голова не послухався висновків фельдшера. Дійшло до того, що це питання стало на порядку денному партійних зборів колгоспу, але так і не було вирішено. Дійсно соромно це чути.

Треба сказати, що це не поодинокі випадки безгосподарності в колгоспі. Скрізь там твориться

подібне. Машини за кукурудзою приходять із запізненням, як правило, на 30—40 хвилин, довго там готують страву для студентів; отже, пропадає дорогий час у роботі. Майже щодня студентів групи знімають з роботи на току і посилають на поле збирати качани за комбайнами. І група в 20 осіб приходять додому увечері, назбиравши по 50—60 кг качанів, замість того, щоб начистити по 8—10 центнерів і все ж, незважаючи на таку безгосподарність, студенти 21-ї групи математиків Р. Біличенко, Л. Нечипоренко, М. Ященко, О. Сидько, А. Бондар і інші працюють на совість, показують приклад у роботі. Вони є зачинателями багатьох хороших справ.

На жаль, не всі керівники груп, які працюють у цьому колгоспі, виявили однаковість у налагодженні нормальних умов праці і побуту студентів.

В. НАДДНІПРЯНСЬКИЙ.

Чарівна Софіївка

Нещодавно наш третій курс українського відділу організував поїздку-екскурсію в м. Умань. Багато хто з нас тут був уперше. Виявляється, що це дуже красиве місто, яке має велику історію. Особливо велике враження справило на нас парк Софіївка з його численними алеями, водопадами, які, за переказами, збудовані тут кріпаками посеред степу. Ми прослухали цікаву розповідь про іс-

А вона втекла

Староста групи першого курсу дошкільного відділу Ольга Сокирко самовільно поїхала додому і десять днів не поверталася на роботу в колгосп. А приїхала, то так до цього часу і не можна в неї допитатися причини самовільної відлучки. Цей факт недисциплінованості, неповаги до товаришів групи глибоко схвилював її однокурсників. Якою ж буде вона в навчанні?

Товариші по групі.

торію заснування та визначні місця парку. Побували ми також в Уманському педагогічному інституті, де нас радо прийняли студенти і викладачі. Ця екскурсія дала багато для нас.

Р. ЖИВОТОК.

У нас завжди весело

22 група математиків, яка працює в колгоспі імені ХХІІ з'їзду КПРС, вже з перших днів роботи показала себе з найкращої сторони. Особливо завзято працює тут Зінаїда Лернер, відмінниця навчання, а тепер невтомна трудівниця. Студентка працює на току і разом із своїми подругами — О. Пилипенко, Н. Супрун, Н. Словж, М. Пономаренко — не тільки очищає початки кукурудзи, але й допомагає вантажити її, відвозити в райцентр. Добре трудиться у групі і комуністка Марія Ермак, яка до того ж ще й весела, завжди в гуморі та доб-

рому настрої, що дуже важливо. Біля такої не засумуєш.

Провели ми також і концерт художньої самодіяльності для колгоспників артілі. У ньому особливо діяльну участь взяли Галина Рогач, Іван Ульяк, Сося Василенко, Ніна Словж. У супроводі баяністки Лідіи Симоненко із сольними номерами виступили Надія Бабич, Аліна Хасячич, з художнім читанням — Людмила Щербатюк.

Н. ІГНАТОВИЧ.

Редактор П. ХРОПКО.

НОМЕР ПІДГОТУВАВ В. ТИМОШЕНКО.